

Lov blive simplificeret, gjort enklere og mindre indgribende i Befolkningens Tilværelse.

Efter at Lovforslaget havde været behandlet i et Udvalg, oplyste *Flotkjer* ved 2. Behandling som Ordfører for dette, at man i Udvalget havde faaet bekræftet, at den foreslaaede Tilføjelse til § 8 ikke tilsigtede en Svækkelse af Loven over for bevidste Lovovertrædelser, ligesom han gjorde opmærksom paa, at Ændringen ikke angik Detailhandelen, men kun Brancher og saadanne Virksomheder, der kan sidestilles med Brancher. Over for dette sidste tog *Handelsministeren* dog et Forbehold. Selv om Regelen hidtil ikke i væsentlig Grad havde berørt Detailhandlerne, kunde man ikke sige, at den slet ikke omfattede dem, for den maatte omfatte alle Virksomheder. »Men der skal ikke ske nogen Forandring i den hidtidige Praksis, og i det væsentligste er det maaske ogsaa i industrielle Virksomheder man har haft forskellige Vanskeligheder ved at foretage en korrekt Prisberegning.«

I *Folketinget* anbefalede *Gustav Pedersen* (S.) Lovforslaget til velvillig Behandling. Han var dog i Tvivl om, hvorvidt Prismyndighederne paa alle de vigtigste Vareomraader havde Herredømme over Avancespørgsmaalet, idet han navnlig henviste til det Forhold, at Varer undertiden var forsvundet fra Markedet, naar de blev underkastet Maksimalpris. I øvrigt ønskede han gerne oplyst, hvor mange grove Overtrædelser af Prisloven der havde fundet Sted, et Spørgsmaal som Handelsministeren ikke saa sig i Stand til at besvare under Sagens Behandling. *Laurits Pedersen* (V.) havde ingen Indvendinger at gøre mod Lovforslaget, og det samme var Tilfældet med *Rytter* (K. F.). Efter sidstnævntes Opfattelse kunde noget tale for ikke at vedtage Loven for et helt Aar, men han fandt det tilfredsstillende, at Handelsministeren ved Forelæggelsen af Lovforslaget i Folketinget havde stillet i Udsigt, at der eventuelt kunde foretages Ændringer i Loven inden for dens Gyldighedsperiode. *Nørlund* (D. K.) mente, at Lovforslaget i store Træk var tilfredsstillende, men havde dog enkelte Indvendinger at gøre mod det. Han mente saaledes, at Priskontrolraadet savnede Bemyndigelse til at undersøge hidtil eksisterende Monopolpriser og eventuelt søge at faa dem nedsat. Endvidere burde Bankvæsenet ind under Loven, idet Rentemarginalen efter hans Opfattelse var steget mere, end Tilfældet havde været, om den var underlagt Priskontrol. Yderligere slog han til Lyd for, at Forbrugerne blev stærkere repræsenteret i saavel Priskontrolraadet som de lokale Prisudvalg. *Jørgen Jørgensen* (R. V.) gav Lovforslaget sin Tilstuening, som det forelaa, medens *Norlev* (D. R.) gerne saa at dets Gyldighedstid begrænsedes til Udgangen af Marts 1946, hvilket han begrundede med, at der maaske til den Tid